

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5890/06
08.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalni centar Beograd, radi poništaja rešenja br. 7311-87/07-20 od 11.05.2007. godine, u pravnoj stvari otpisa kamate za neplaćeni porez, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.02.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Tužbom podnetom ovom sudu 03. 11. 2006. godine, tužilac je pokrenuo upravni spor protiv rešenja tuženog organa 20 br. 4332-33/06 od 17. 09. 2006. godine. Nakon pokretanja upravnog spora tuženi organ je doneo rešenje br. 7311-87/07-20 od 11.05.2007. godine, kojim je zamenio ranije doneto rešenje od 17.09.2006.godine, pa je tužilac podneskom od 07.07.2007. godine proširio tužbu na novodoneto rešenje i ostao u svemu pri navodima i zahtevu iz tužbe podnete 03.11.2006.godine.

Osporenim rešenjem, u stavu prvom dispozitiva, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale VV br. 10718/06 od 14.08.2006. godine, a kojim je odbijen, kao neosnovan, njen zahtev kojim traži otpis kamate obračunate za period 2000. do 2005. godine, a stavom drugim dispozitiva navodi se da se ovim rešenjem zamenjuje rešenje Poreske uprave - Regionalni centar Beograd br. 4332-33/06 od 17.09.2006. godine.

Podnetom tužbom tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći da nije primila rešenja o utvrđenoj poreskoj obavezi, a nisu ni pripravnici u njenoj advokatskoj kancelariji, odnosno povratnice o uručanju rešenja u vreme kada je bila objavljena sa adrese u bb, su potpisane od strane trećeg lica «AA ćirilicom», a ona se potpisuje latinicom. Smatra da se u rešenju upravnih organa ne navode dve bitne ćinjenice i to da je u toku prigovora i prinudnog izvršenja dobrovoljno plaćen iznos glavnog duga i kamate, tako da dug ne postoji, i da je ona zahtevom tražila povraćaj neosnovano plaćene kamate u februaru 2006. godine. Takođe ističe da je u vezi zastarelosti rokova prinudne naplate tražila da joj se omogući učestvovanje u upravnom postupku, a potom i uputila žalbu kojom je osporila kamatu iz razloga zastarelosti. Smatra da je očigledno da su poštanske povratnice potpisane od strane neovlašćenog lica i da nije bilo mesta primeni ćl. 34. st. 3. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, te predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Prema stanju spisa predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, žalba tužilje odbijena je, kao neosnovana, jer je tuženi organ našao da je u postupku u kome je doneto prvostepeno rešenje i odbijen zahtev tužilje za otpis kamate obračunate za period 2000. do 2005. godina, u svemu pravilno postupano i da je prvostepeno rešenje na zakonu zasnovano, a žalbeni navodi, kojima tužilja ukazuje na njegovu nezakonitost su bez uticaja na drugaćiju odluku u ovoj upravnoj stvari. Ovo naroćito, jer je dostava pismena izvršena tužilji u skladu sa odredbama ćl. 77. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku, odnosno ćl. 34. st. 3. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Takođe su ocenjeni navodi žalbe o zastari prinudne naplate, pa tuženi organ pravilno nalazi da su i ovi navodi bez uticaja na drukćije rešavanje, jer je predmet odlučivanja u ovom upravnom postupku zahtev tužilje za otpis duga po osnovu kamate, koji je tužilja platila, sa kojih razloga je prigovor zastarelosti mogla isticati u postupku prinudne naplate i žalbi protiv rešenja o toj naplati.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da tim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca. Ovo iz razloga što, i prema oceni suda, u konkretnom slučaju, nisu ispunjeni zakonski uslovi za otpis kamate obračunate za period od 2000. do 2005. godine na neblagovremeno plaćene doprinose u navedenom periodu. Pri tome su u obrazloženju osporenog rešenja ocenjeni svi navodi žalbe i za tu ocenu dati dovoljni i jasni pravni razlozi, a kako iste navode tužilja ponavlja u tužbi, to razloge iz obrazloženja osporenog rešenja i ovaj sud u svemu prihvata kao dovoljne i na zakonu zasnovane.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije ie, na osnovu ćl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRI" br.

46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 08.02.2008. godine, U. 5890/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radotka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VG